

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6576/06
27.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником суда Јеленом Тишма-Јовановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужилаца АА и ББ, које заступа АБ, адвокат, ради поништаја решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Крагујевац, бр. 01-47006-1-00207/2006-3 од 01.08.2006. године, у предмету пореза на промет, у нејавној седници већа одржаној дана 27.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца АА и ББ, бивших оснивача "ВВ", изјављена на решења Министарства финансија - Пореске управе - Филијале Ћуприја под истим бр. 47-010-038/2006-033 оба од 03. 04. 2006. године. Првостепеним решењима тужиоцима као бившим оснивачима "ВВ" наложено је, да ради отклањања неправилности и незаконитости утврђених у поновном поступку контроле, изврше уплату необрачунатог пореза на промет производа у износу од по 12.683.371,15 динара са припадајућом каматом у износу од по 4.236.870,12 динара.

Тужиоци у тужби поднетој Врховном суду Србије оспоравају законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, односно одредби Закона о порезу на промет и Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Истичу да је тужени орган одлучивао на основу произвољно изведених доказа без омогућавања тужиоцима да непосредно документују и доставе потребну документацију већ је утврдио пореску обавезу само на основу фактуре добављача, а није саслушао ни одговорно лице у правном лицу. Сматра да је нејасна тврдња туженог органа да у поступку теренске контроле тужиоци нису пружили доказе о томе коме су продали робу набављену од именованих добављача, као и да фактуре добављача нису евидентирани у пословним књигама тужиоца него да је роба без евидентирања у пословним књигама продата разним купцима за готов новац без обрачунавања и уплате пореза на промет производа. Предлажу да Врховни суд Србије уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У датом одговору на тужбу тужени орган остао је у свему при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану или да је одбаци као неблаговремену.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, те целокупних списа предмета ове управно-правне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Из образложења оспореног решења произлази да су инспектори теренске контроле извршили контролу у поновном поступку по налогу датом 18. 01. 2006. године, код бивших оснивача "ВВ", АА и ББ и да су у поступку контроле сачинили записник број 47-001-038/2006-033 од 27. 03. 2006. године, а да тужиоци нису у остављеном року поднели примедбе на тај записник. У поступку теренске контроле инспектори су увидом у аналитичке картице тужилаца утврдили да је од добављача "ГГ", евидентирана набавка робе у вредности од 1.861.336,31 динара, а како документација о пословању предузећа није била доступна (украдена од НН лица приликом обијања аутомобила АА), од Управе царине Републике Српске прибављена је документација о извршеном увозу за ту робу и утврђено је да је од добављача "ГГ" набављена резана грађана по основу рачуна од 13. 12. 2003. године и рачуна од 22. 11. 2003. године, а да та набавка робе није евидентирана у пословним књигама Предузећа "ВВ". У даљем поступку утврђено је да је 2003. и 2004. године, од добављача Предузећа "ДД" набављена резана грађа, коју је Предузеће "ВВ" уз пореско ослобођење увозило посредством "ЂЂ", а да ни та набавка резане грађе није евидентирана у пословним књигама тужиоца, као и да је даље продата разним купцима за готов новац без обрачунавања и плаћања пореза на промет.

На основу података Књиговодствене агенције "ЕЕ" и упоређивањем са аналитичком картицом тужиоца утврђено је да је један од тужилаца АА од Предузећа "ЖЖ" током 2004. године, уз пореско ослобођење, вршио набавку робе у вредности од 5.688.818,96 динара, а коју није евидентирао у својим пословним књигама и да је ту робу затим продао разним купцима за готов новац без обрачунавања и плаћања пореза на промет. Такође је утврђено да је у 2004. години у пословним књигама Предузећа тужиоца као

пореза на промет, такође је утврђено да је у 2004. години у пословним књигама предузећа тужиоца као добављач евидентирано Предузеће "33", а увидом у аналитичку картицу тужиоца је утврђено да је набављена роба од Предузећа "33" али да није евидентирана у пословним књигама. Од Предузећа "ИИ" у 2004. године такође уз пореско ослобођење по истом принципу вршена набавка робе, а која није евидентирана у пословним књигама и даље продавана разним купцима за готов новац без обрачунавања и плаћања пореза на промет. Од Предузећа "ЈЈ" у 2004. години такође је вршена набавка робе, која није евидентирана у пословним књигама и даље је продавана разним купцима уз готов новац без обрачунавања и плаћања пореза на промет, од Предузећа "КК", такође с тим што за Предузеће "КК" је утврђено да се наведено предузеће не налази на назначеној адреси и да је увидом у службену документацију којом располаже Пореска управа утврђено да су сви дописи те Управе послати на то предузеће враћени са назнаком «непознат».

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је, по оцени Врховног суда Србије, оспореним решењем утврђена пореска обавеза тужиоцима за необрачунати порез на промет производа у износу од по 12.683.371,15 динара. У поступку теренске контроле је потпуно утврђено чињенично стање и нису повређена правила поступка, јер су тужиоци саслушани у складу са Законом о пореском поступку и пореској администрацији и утврђено је да су набављали робу од разних добављача прецизно цитираних у образложењу оспореног решења, да ту робу нису евидентирали у својим пословним књигама, па како нису пружили на увид доказе – документацију о продаји робе на велико, већ су робу даље продавали, правилно су закључили порески органи да нису испуњени законски услови за пореско ослобођење из члана 4. став 1. тачка 1. Закона о порезу на промет.

Са изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца Врховни суд Србије је, на основу одредбе члана 41. став 2. у вези члана 31. став 3. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 27. 12. 2007. године, У. 6576/06

Записничар Председник већа – судија

Јелена Тишма-Јовановић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ